

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobce: **M. B.**
zastoupený JUDr. Emilem Fleglem, advokátem
se sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 12. 2019, č. j. KUKHK - 38542/SKZ/2019-2,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalovaný rozhodnutím ze dne 13. 12. 2019, č. j. KUKHK -38542/SKZ/2019-2 (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Náchod ze dne 19. 8. 2019, č. j. MUNAC 70628/2019/SPR, sp. zn. KS 7706-35/2018/SPR/KPP-169 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a potvrdil jej. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti majetku podle § 8 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích,

ve znění pozdějších předpisů, jehož se měl dopustit tím, že se pokusil způsobit škodu na cizím majetku krádeží, když dne 6. 4. 2018 kolem 3:20 hodin v Náchodě na Husově náměstí demontoval z vozidla Land Rover, reg. zn. X, technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla (tzv. botičku), předtím namontovaný Městskou policií Náchod (dále též jen „*městská policie*“), přičemž byl jejími strážníky přistižen a při útěku se pokusil uvedenou botičku odcizit, načež ji upustil na schodišti domu č. p. 624. Za uvedený přestupek byl potrestán pokutou ve výši 1 500 Kč.

II. Žalobní argumentace

2. Žalobce se domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí a jeho zrušení, jakož i zrušení prvostupňového rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
3. Uvedl, že podal proti prvostupňovému rozhodnutí blanketní, tedy neodůvodněné odvolání, které neobsahovalo náležitosti podle § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“). Namítl, že prvostupňový správní orgán i žalovaný mu měly ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu pomoci odstranit nedostatky odvolání nebo jej k jejich odstranění vyzvat a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu (odkázal na komentářovou literaturu). Uvedl, že o takový postup přímo požádal. Prvostupňový správní orgán ani žalovaný tak neučinily.
4. Nesouhlasil s tím, že žalovaný rozhodl o odvolání, aniž by znal odvolací důvody a aniž by učinil opatření k odstranění nedostatků odvolání a vyzval jej k odstranění vad odvolání ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu. Uvedený postup žalobce označil za nezákonný. Odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu, konkrétně na rozsudek uveřejněný ve sbírce pod č. 1578/2008 Sb. NSS a na rozsudek ze dne 24. 7. 2014, č. j. 4 As 52/2014-31, s tím, že jeho odvolání splňovalo ve smyslu § 82 odst. 2 správního řádu náležitost specifikace rozhodnutí a náležitost rozsahu, zatímco absence tvrzené nesprávnosti předcházejícího řízení byla nahrazena žádostí o poskytnutí dodatečné lhůty k doplnění odvolání. Žalovaný nesprávně posoudil jeho žádost jako žádost o prodloužení či stanovení lhůty k prostudování spisu, nikoli jako žádost k doplnění náležitostí odvolání. Uvedl, že jím uplatňovaný postup podle § 39 odst. 1 správního řádu nebylo možné vyloučit a poskytnutí lhůty bylo v souladu s účelem řízení, a to rovněž s ohledem na § 4 odst. 2 správního řádu. (*Pozn. soudu: ze způsobu formulace žaloby není zcela zřejmé, kde končí citace judikatury a co již žalobce míní učinit součástí žalobní námitky; soud tedy vyšel ze širšího pojetí žalobní námitky a spornou část textu již považoval za její součást*).
5. Žalobce rovněž namítl, že si žalovaný v napadeném rozhodnutí vymyslel odvolací námitky, jelikož odkazoval na námitky zpochybňující skutkové závěry prvostupňového správního orgánu, byť takové ani jiné námitky v odvolání neuváděl. Uvedl, že jeho odvolání sestávalo jen z okopírovaného textu prvostupňového rozhodnutí a z části okopírované odborné práce týkající se projednávání přestupků, která však nijak nesouvisela s předmětným řízením.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný přisvědčil, že absenci zákonných náležitostí odvolání je třeba řešit výzvou k odstranění nedostatků odvolání podle § 37 odst. 3 správního řádu, která nebyla žalobci zaslána. Žalobce však podle něj nepodal blanketní odvolání. Zdůraznil, že odvolání obsahovalo 31 stran „monolitického textu“ bez odstavců. Uprostřed strany 27 žalobce

rozporoval objektivitu svědecké výpovědi zasahujícího policisty, přičemž výslovně rozporoval schopnosti policisty vycházet při výpovědi z vlastní paměti, a také vyslovil názor, že se nejednalo o svědeckou výpověď, nýbrž o provádění a hodnocení důkazu listinou (úředním záznamem, který policista sepsal).

7. Žalovaný zdůraznil, že odvolání lze projednat, obsahuje-li alespoň jeden dostatečně specifikovaný odvolací důvod (odkázal např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 9. 2016, č. j. 10 As 136/2015-41). V odvolání vyhledal projednatelný důvod a podle toho postupoval. Argumentaci žalobce posoudil jako konkrétní zpochybnění zjištěného skutkového stavu, což korespondovalo i s dřívějším vyjádřením se žalobce k podkladům pro prvostupňové rozhodnutí. Podle žalovaného se nejednalo o obecné konstatování a zaslání výzvy k odstranění neexistujících nedostatků odvolání by jen vedlo k průtahům v řízení.
8. Připustil, že nerealizovaný výslech svědka S. nebyl v odvolání zmíněn, byť to žalobce namítal jako vadu řízení ještě před prvostupňovým správním orgánem. Nepřesné vyjádření, že šlo o odvolací námitku, podle žalovaného však nemá vliv na to, že v odvolání byl uveden i jiný odvolací důvod. Neuskutečněným výsledkem svědka S. se pak zabýval v rámci plného revizního principu z hlediska úplnosti dokazování.
9. Poukázal na to, že si žalobce musel být vědom významu námitek, které uvedl, neboť na straně 31 sám uvedl, že specifikace odvolacích důvodů je žádoucí, nikoli bezpodmínečně nutná, jelikož nadřízený správní orgán napadené rozhodnutí i tak přezkoumá po právní stránce. Dále upozornil, že žalobce nepodal žádnou žádost o poskytnutí dodatečné lhůty k doplnění odvolání. Navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou.

IV. Replika žalobce

10. Žalobce se vymezil vůči tvrzení žalovaného, že by vyslovil v odvolání svůj osobní názor. Zopakoval, že odvolání sestávalo jen z okopírovaného textu prvostupňového rozhodnutí a z části textu diplomové práce s názvem „*Řízení o přestupcích*“ od M. V. Tento text je sice psán v první osobě čísla jednotného, ale v ženském rodě. Žalovaný měl vytrhnout pasáž z kontextu, aby vyvolal zdání, že se může jednat o konkrétní odvolací námitku, jednalo se ale jen o obecný text autorky diplomové práce, který se nevztahoval k žádnému konkrétnímu případu. Text rozporoval objektivitu svědecké výpovědi zasahujícího policisty, avšak v projednávané věci žádní policisté jako svědci nevypovídali, jednalo se toliko o strážníky městské policie. V odvolání se nenacházela ani zmínka o svědku S. a jeho výsledku. Podle žalobce se jednalo o obecnou nespecifikovanou výtku a nedostatečně specifikovaný odvolací důvod ve smyslu rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 5. 6. 2019, č. j. 28 A 20/2017-29. Žalovaný měl proto učinit opatření k odstranění nedostatků odvolání podle § 37 odst. 3 správního řádu.
11. Dále se vymezil i vůči návrhu nepřiznat mu náhradu nákladů řízení s ohledem na příčiny soudního sporu a vůči údajné nepřehlednosti textu odvolání.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování

žalovaného správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Rozsah soudního přezkumu byl vymezen žalobními námitkami (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). O věci samé soud rozhodl bez jednání, neboť účastníci řízení s tím souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.

Skutkový stav věci

13. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že přestupková komise Městského úřadu Náchod (dále též „*prvostupňový správní orgán*“) obdržela od Policie České republiky oznámení o přestupku proti majetku, jehož se měl žalobce dopustit dne 6. 4. 2018 od 1:47 do 3:23 hod. v Náchodě, v ul. Husovo náměstí, když neoprávněně demontoval z vozidla zn. Land Rover, reg. zn. X technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla (tzv. botičku), při odmontování byl zachycen kamerovým systémem městské policie a na místě přistižen jejími strážníky. Součástí oznámení o přestupku jsou úřední záznamy městské policie i Policie České republiky, fotodokumentace, ceníky a odborné vyjádření ke stanovení aktuální hodnoty botičky.
14. Dne 23. 8. 2018 bylo s žalobcem zahájeno přestupkové řízení a žalobce byl předvolán k ústnímu jednání na den 19. 9. 2018. Při tomto jednání byli jako svědci vyslechnuti strážníci městské policie. Žalobce se k jednání bez omluvy nedostavil. Dne 6. 3. 2019 se konalo ve věci další ústní jednání, při němž byl přehrán kamerový záznam městské policie ze dne 6. 4. 2018, a to v čase od 3:19 do 3:27 hod. Žalobce se k tomuto jednání rovněž bez omluvy nedostavil.
15. Dne 3. 2. 2019 vyzval prvostupňový správní orgán žalobce k upřesnění adresy svědka L. S., jehož žalobce navrhl vyslechnout. Upozornil žalobce, že neobdrží-li aktuální kontakt, nebude možné učinit pokus o výslech svědka. Výzvu správní orgán zopakoval dne 17. 2. 2019 a poté požádal o provedení výsledku jmenovaného svědka dožádáním. Dožádaný správní orgán předvolal jmenovaného svědka k výslechu dvakrát, o čemž vždy žalobce vyrozuměl, ale svědek se nedostavil.
16. V reakci na výzvu k vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu žalobce písemně uvedl, že měl být ve věci vyslechnut jím navržený svědek L. S.. Vytkl prvostupňovému správnímu orgánu, že jmenovaný svědek nebyl řádně předvolán a žalobce nebyl o výsledku vyrozuměn. Dále uvedl, že nebyl jako pachatel přestupku ztotožněn, že strážníci městské policie na místě manipulovali s důkazy a scénu naaranžovali, vymezil se vůči kopiím fotografií a označil oznámení o přestupku za lživé.
17. Dne 19. 8. 2019 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí. Dne 5. 9. 2019 byl doručen prvostupňovému správnímu orgánu z datové schránky žalobce dokument čítající 31 stran jednolitého textu. Text nebyl členěn na odstavce. Žalobce byl uveden jako pisatel tohoto podání. Byl označen svým jménem, příjmením, datem narození a bydlištěm. Jako adresát byl uveden prvostupňový správní orgán. Podání bylo označeno jako „*Odvolání proti rozhodnutí*“ a nadepsáno spisovou značkou prvostupňového rozhodnutí (KS 7706-35/2018/SPR/KPP-169). Po úvodních slovech „*Podávám odvolání proti rozhodnutí o tom, že ...*“, následuje text převzatý z prvostupňového rozhodnutí. Na něj navazují na straně 10 bez přerušení úvahy o správním řízení a o jeho zásadách, o přestupkovém řízení a o správních deliktech, o jednotlivých institutech přestupkového řízení. Zmíněno je dokazování a důkazní prostředky. Na straně 27 autor textu uvádí, že osobně nepovažuje zasahujícího policistu za zcela objektivního a nezájatého svědka, dále uvádí opačný

názor Nejvyššího správního soudu a polemizuje s jeho judikaturou. Text mimo jiné uvádí: „Osobně zastávám názor, že policista, s ohledem na množství přestupků, které denně řeší, a též s ohledem na skutečnost, že má přístup k úředním záznamům, které v souvislosti s konkrétním přestupkem vyhotovil, nemůže při svědecké výpovědi konané v rámci ústního jednání, zpravidla s odstupem několika měsíců od silniční kontroly, vycházet z vlastní pamětné stopy, tj. popsat událost tak, jak ji vnímal svými smysly, nýbrž musí vycházet toliko z toho, co je uvedeno v předmětném úředním záznamu. V takovém případě se však nejedná de facto o svědeckou výpověď, nýbrž o provádění a hodnocení důkazu listinou, které činí policista, což je v přímém rozporu se smyslem svědecké výpovědi. Jestliže je tedy úřední záznam sám o sobě nedostatečným pro prokázání skutkového stavu a viny obviněného z přestupku, nevidím většího rozdílu, pokud se k dokazování dostaví policista, který takový úřední záznam přečte.“ I na dalších místech od strany 10 je text psán v první osobě jednotného čísla. V závěru zmiňuje, že ač je žádoucí v odvolání specifikovat důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí a navrhnout nadřízenému správnímu orgánu, jak má rozhodnout, není to bezpodmínečně nutné, neboť pokud není odvolání odůvodněno, je nadřízený správní orgán stejně povinen napadené rozhodnutí přezkoumat po právní stránce.

18. Ve spise se nenachází žádná žádost žalobce o poskytnutí lhůty k doplnění odvolání.
19. Dne 13. 12. 2019 žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání a potvrdil prvostupňové rozhodnutí. V odůvodnění poukázal na to, že žalobce v rozsáhlém odvolání rozebírá různé instituty správního řízení a zpochybňuje skutkové závěry prvostupňového orgánu, když polemizuje nad věrohodností vyslechnutých svědků a nad nerealizovaným výsledkem svědka S.. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je patrné, že se žalovaný věnoval obecným úvahám žalobce stran objektivnosti a nezájatosti strážníků městské policie jako svědků. Dále se žalovaný zabýval důkazními návrhy, které žalobce uvedl ve svém vyjádření k podkladům pro rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu, tj. opakovaným výsledkem strážníků městské policie a nerealizovaným výsledkem svědka S.. Věnoval se dále právnímu posouzení věci.

Právní závěry

20. Žalobce uplatnil v žalobě pouze jedinou námitku, která je procesního charakteru. Namítl, že jej správní orgány v rozporu se zákonem nevyzvaly k doplnění a odstranění vad jeho odvolání, které označil za blanketní. Nesouhlasil přitom s tím, že žalovaný rozhodl, aniž by znal konkrétní odvolací námitky a tvrdil, že jím podané odvolání sestávalo pouze z obecného textu, který se jeho případu nijak nedotýkal. V žalobě odvolací námitky, jež měly zůstat opomenuty, žalobce nijak blíže nespecifikoval.
21. Podle § 82 odst. 2 správního řádu musí mít odvolání náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 správního řádu a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí.
22. Podle § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), odvolací správní orgán přezkouvává napadené rozhodnutí v plném rozsahu.

23. Odvolání je kvalifikovaným druhem podání, jímž se účastník řízení (odvolatel) obrací na správní orgány, aby přezkoumaly a přehodnotily vydané rozhodnutí a procesní postup vedoucí k jeho vydání. Z toho důvodu musí v první řadě vyhovět obecným náležitostem podání tak, jak jsou upraveny v § 37 odst. 2 správního řádu.
24. Podle § 37 odst. 2 správního řádu musí být z podání patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 4. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.
25. Podle § 37 odst. 3 správního řádu, nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.
26. Z odvolání, které bylo doručeno prvostupňovému správnímu orgánu z datové schránky žalobce jako fyzické osoby dne 5. 9. 2019, lze seznat, kdo jej učinil a které věci se týká. Žalobce v podání uvedl své jméno i příjmení, datum narození a bydliště, a označil správní orgán, jemuž podání určil. Podání označil jako odvolání proti rozhodnutí, které specifikoval jeho spisovou značkou. Aniž by tak žalobce výslovně uvedl, podáním odvolání navrhl žalovanému přezkum napadeného rozhodnutí v plném rozsahu, neboť v přestupkovém řízení se uplatňuje plný revizní princip. Žalovaný jako odvolací správní orgán byl tedy povinen přezkoumat napadené rozhodnutí v plném rozsahu (srov. § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky). Jelikož podání žalobce odeslal jako fyzická osoba ze své datové schránky, bylo jím podepsáno ve smyslu § 18 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů. Nebyl důvod vyzývat žalobce k doplnění obecných náležitostí podání.
27. Přestože by odvolatel měl v souladu s dispoziční zásadou uvést v odvolání, v čem spatřuje rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, tedy vymezit konkrétní odvolací důvody, z ustanovení § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky vyplývá, že odvolací správní orgán je vždy povinen plně přezkoumat zákonnost i věcnou správnost napadeného rozhodnutí bez ohledu na to, zda to odvolatel namítá, respektive zda to vyžaduje veřejný zájem. Přihlížet není třeba pouze k bagatelním nedostatkům, které nejsou způsobitelné samy o sobě napadené rozhodnutí z hlediska jeho zákonnosti či správnosti zpochybnit. I v případě tzv. blanketního odvolání, které neobsahuje žádný odvolací důvod, tak bude zajištěn přezkum souladu napadeného rozhodnutí s právními předpisy, jakož i přezkum jeho věcné správnosti.
28. Žalovaný v souladu s uvedeným plným revizním principem reagoval v napadeném rozhodnutí na odvolací námitky týkající se nedostatečného zjištění skutkového stavu a zabýval se i zákonností a věcnou správností prvostupňového rozhodnutí. Krajský soud upozorňuje, že žalobce v podání, jež nazval jako odvolání proti rozhodnutí (s uvedením spisové značky prvostupňového rozhodnutí), žádným způsobem nenaznačil ani nevysvětlil, že by text měl pocházet od cizího autora (či autorky), jak tvrdil v žalobě a v replice. Je logické, že na uvedený text bylo nahlíženo jako na autentický obsah jeho odvolání, pokud jej ve svém odvolání použil. Pokud se nyní v žalobě od uvedeného textu náhle distancuje s tím, že jej psala studentka Právnické fakulty jako svou diplomovou práci, a že text nemá sebemenší spojitost s projednávaným přestupkem, za nějž byl žalobce uznán vinným, jde z jeho strany přinejmenším o překvapivý postup. Žalobce si

totiž musel být jednoznačně vědom, že podáním takto koncipovaného odvolání vzbuzuje zdání, že jde o jeho vlastní myšlenky a připomínky k prvostupňovému rozhodnutí. Jestliže pak žalobce neuvedl odvolací důvody ani v žalobě a toliko tvrdí, že podal odvolání bez odůvodnění, o němž žalovaný rozhodl bez zřetele k jeho skutečným konkrétním odvolacím námitkám na základě odvolacích námitek vymyšlených, hraničí jeho jednání se zneužitím procesních práv.

29. Z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2008, č. j. 7 Afs 54/2007-62, publikovaný pod č. 1472/2008 Sb. NSS) vyplývá, že „žalobce je oprávněn uvést v žalobě všechny důvody, pro které považuje napadené správní rozhodnutí za nezákonné. Tomu nebrání skutečnost, že některé z nich neuplatnil již v odvolacím řízení, ač tak učinit mohl.“ Jinak řečeno skutečnost, že odvolatel některé námitky v odvolání výslovně neuvedl a nenamítl, ač tak učinit mohl, jej nezabývá možnosti, aby tyto námitky uvedl v rámci žaloby proti rozhodnutí správního orgánu. Žalobce však žádné takové námitky v žalobě nespecifikoval. Pouze bez dalšího namítl, že text v jeho odvolání nesouvisel s jeho případem, že se jednalo toliko o obecné námitky, a že žalovaný zatížil napadené rozhodnutí nezákonností, pokud jej nevyzval k doplnění (odstranění vad) odvolání.
30. Krajský soud se zcela ztotožňuje s postojem žalovaného, který reagoval na odvolací námitku týkající nedostatečné objektivnosti a nezájatosti strážníků městské policie. Souhlasí rovněž s názorem vyjádřeným již v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 11. 2011, č. j. 5 Ca 298/2008-52, publikovaném pod č. 2766/2013 Sb. NSS, a sice že správní orgán není povinen vyzývat účastníka k doplnění odvolání ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu, pokud odvolání obsahuje alespoň jeden projednatelný důvod, a je z něj zřejmé, v čem odvolatel spatřuje rozpor s právními předpisy (§ 82 odst. 2 správního řádu). Takovou povinnost přitom nezakládá správnímu orgánu ani skutečnost, že účastník výslovně označil odvolání jako „blanketní“.
31. Z pasáže odvolání citované žalovaným i zdejším soudem shora pod bodem 17 tohoto rozsudku vyplývá, že žalobce jako odvolatel nesouhlasí se skutkovými zjištěními správního orgánu, neboť nepovažuje policisty za způsobilé svědky. Text odvolání je psán v první osobě jednotného čísla z pohledu jeho pisatele. Není zřejmé, že by text odvolání neměl představovat osobní postoje (názory) žalobce. Takový závěr nelze dovodit pouze z toho, že v jiné části textu má být uveden ženský rod, nadto je-li text odvolání nepřehledný jako v uvedeném případě. Nelze zároveň přehlédnout, že všechna ostatní podání žalobce ve správním spisu jsou zcela odlišného charakteru, a to přehledná, jasně členěná na odstavce, a lze se v nich snadno orientovat. Co se týče připomínky žalobce, že se nemohlo jednat o odvolací námitku proto, že žádní policisté jako svědci v dané věci nevypovídali, jde o nedůvodnou výtku. Příslušníci obecní policie, respektive je-li zřízena obcí, která je městem, příslušníci městské policie (srov. § 1 odst. 4 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů), se běžně označují též jako policisté, shodně jako příslušníci Policie České republiky. Způsob zřízení obecní policie a její pravomoci na tom nic nemění.
32. Jestliže se žalobce dovolával rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 5. 6. 2019, č. j. 28 A 20/2017-29, s tím, že se v jeho případě rovněž jednalo o nedostatečně specifikovaný odvolací důvod, není odkazovaný judikát zcela přiléhavý. V citovaném rozhodnutí totiž podal žalobce odvolání s tím, že jej odůvodní po seznámení se se spisem ve lhůtě 10 dnů, přičemž jeho zástupce současně požádal o seznámení se se spisem. K

tomu bylo v odvolání zcela obecně uvedeno, že rozhodnutí je vytýkán nedostatečně zjištěný skutkový stav a vady právního posouzení. Odvolatel dal tedy v uvedeném případě správnímu orgánu jednoznačně najevo, že hodlá odvolání doplnit ve stanovené lhůtě o odvolací důvody. Tyto důvody chtěl upřesnit v souvislosti s nahlížením do spisu, o což požádal. V tomto kontextu nebylo možné považovat obecnou a blíže nerozvedenou výtku o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu a o vadách právního posouzení za konkrétní odvolací důvody. V nyní projednávané věci však nic ve správním spise nenasvědčuje tomu, že by odvolání žalobce nebylo kompletní, respektive že by jej hodlal doplnit o další odvolací námitky. Žalobce přitom ani v žalobě neupřesnil ony konkrétní odvolací námitky, jejichž neposouzení se dovolával.

33. Rovněž další žalobcem odkazovaný rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. 2. 2008, č. j. 54 Ca 1/2008-30, publikovaný pod č. 1578/08 Sb. NSS, není v této věci přílehlavý. I zde se jednalo o skutkově odlišný případ. V citovaném rozhodnutí byl žalobce, který podal blanketní odvolání, v rozhodnou dobu hospitalizován a pro nepříznivý zdravotní stav nemohl shromáždit podklady pro odůvodnění odvolání. V odvolání tuto skutečnost výslovně uvedl a doložil potvrzením lékaře, přičemž zároveň požádal správní orgán o určení přiměřené lhůty k doplnění odvolání, žalovaný správní orgán však jeho žádosti nevyhověl a bez dalšího vydal napadené rozhodnutí. V nyní projednávané věci ovšem žalobce nedal správnímu orgánu nijak najevo, že hodlá odvolání dále doplnit a ze správního spisu je zřejmé, že žádnou žádost o poskytnutí přiměřené lhůty k doplnění odvolání nepodal, byť v žalobě tvrdil opak.
34. Na projednávanou věc nedopadá ani rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2014, č. j. 4 As 52/2014-31, v němž se jednalo o pochybnosti o tom, kdo učinil podání, jehož předmětem bylo odvolání, a zda byl obviněný z přestupku řádně zastoupen. Absenci plné moci v odvolání měly správní orgány řešit právě postupem podle § 37 odst. 3 správního řádu, což neučinily. V nyní projednávané věci však nevyvstaly žádné pochybnosti o tom, že se žalobce domáhá v rámci odvolacího řízení plného přezkumu napadeného rozhodnutí. Žalovaný pak na základě jeho odvolání přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s plným revizním principem a s ohledem na odvolací námitky, jak bylo výše uvedeno.
35. Vzhledem ke shora uvedeným důvodům soud žalobu zamítl jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s.

VI. Náklady řízení

36. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, tudíž nemá ani právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval a z obsahu správního spisu ani nevyplývalo, že by mu v průběhu soudního řízení vznikly nad rámec jeho běžné úřední činnosti nějaké náklady.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 14. ledna 2021

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně